

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Biro
Bp 687 27.01.2014

82
17.01.2014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 407/2006 a vânătorii și a protecției fondului cinegetic*, inițiată de domnul deputat Cosma Vlad-Alexandru și alți 5 de deputați PSD (Bp 687/2013).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul înăspririi pedepselor și a amenzilor pentru toate categoriile de infracțiuni prevăzute de legea actuală, în scopul sancționării cu severitate a braconajului, în toate formele sale. De asemenea, în cazul în care infracțiunile sunt comise de persoane care dețin permis de vânătoare, se preconizează ca acesta să fie anulat, fără dreptul de redobândire, după executarea pedepsei sau achitarea amenzii.

II. Observații

1. Practica aplicării *Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr.407/2006, cu modificările și completările ulterioare*, în ceea ce privește sancționarea faptelor reținute ca infracțiuni, a demonstrat că nu cuantumul pedepselor reprezintă un punct slab al acestui act normativ, ci lipsa aplicării acestora din motive mai mult sau mai puțin obiective.

Conform principiilor de drept, practica prevederii și stabilirii pedepselor trebuie să pornească de la premisele certitudinii, personalizării, îmblinzirii, egalității și proporționalității pedepselor.

Astfel, norma juridică trebuie să prevadă pedeapsa care să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei. De aceea, norma juridică trebuie să caute un echilibru între protecția societății împotriva infracțiunilor și respectarea drepturilor delicventului.

2. Conform prevederilor art. 39 alin. (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ”pedepsele nu trebuie să fie disproporționate față de infracțiune”. În textul proiectului de act normativ sunt propuse pedepse disproporționate în raport cu gravitatea faptelor comise, mergându-se până la refuzul de a da posibilitatea delicventului de a se reabilita și de a se integra social (pct. 1 al Articolului unic din propunerea legislativă), ceea ce contravine principiilor enunțate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. Totodată, menționăm că prevederile art. 42 – 44 din *Legea nr. 407/2006* au fost modificate de art. 188 pct. 1-3 din *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare* (care va intra în vigoare la 1 februarie 2014), prevăzându-se un regim sancționator diferențiat față de cel preconizat prin prezenta inițiativă legislativă, iar prin punctul 4 al aceluiași articol s-a prevăzut că art. 44¹ și art. 46¹ din legea susmenționată se abrogă.

4. Având în vedere diferența de regim sancționator între prezenta propunere legislativă și dispozițiile *Legii nr. 187/2012*, menționăm următoarele: Potrivit Anexei 2 – ”*Programul de guvernare 2013 – 2016*” din Hotărârea Parlamentului nr. 45/2012 pentru acordarea încrederii Guvernului, un obiectiv prioritar al acestuia este ”*Realizarea cu prioritate*

a obiectivelor asumate în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare (MCV) prin implementarea noilor coduri". Dintre măsurile din domeniul legislativ, menționăm "Implementarea noilor coduri ca obiectiv fundamental. Aplicarea din anul 2013 a noului Cod de procedură penală, precum și corelarea legislației specifice, mai ales în materie penală, în ce privește executarea pedepselor privative de libertate și a pedepselor neprivative de libertate".

În consecință, potrivit *Programului de guvernare*, este necesară o stabilitate legislativă în materie penală, având în vedere, pe de o parte, amplul proces de reformă care se desfășoară în acest domeniu și, pe de altă parte, faptul că noile reglementări în materie penală (Codul penal și Codul de procedură penală, precum și legislația subsecventă) au fost aprobate relativ recent de către Parlament, fiind trasate și confirmate noile linii directoare în ceea ce privește latura legislativă a acestui domeniu.

Precizăm că *Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare*, precum și *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare* cuprind o reșezare, în limite normale, a tratamentului sancționator. În acest sens, practica ultimului deceniu a demonstrat că nu mărirea exagerată a limitelor de pedeapsă este soluția eficientă pentru combaterea criminalității.

Într-un stat de drept, întinderea și intensitatea represiunii penale trebuie să rămână în limite determinate, în primul rând, prin raportare la importanța valorii sociale lezate pentru cei care înfrâng pentru prima oară legea penală, urmând să crească progresiv pentru cei care comit mai multe infracțiuni înainte de a fi definitiv condamnați și cu atât mai mult pentru cei aflați în stare de recidivă.

De altfel, noul Cod penal cuprinde un regim sancționator mai sever pentru concursul de infracțiuni și recidivă:

- În caz de concurs de infracțiuni, în privința pedepsei principale, s-a optat pentru sistemul absorbției, în ipoteza în care pentru una dintre infracțiunile concurente s-a aplicat pedeapsa detențiunii pe viață, respectiv cumulul juridic în cazul în care pentru infracțiunile concurente s-au aplicat numai pedepse cu amenda ori o pedeapsă cu închisoarea și alta cu amenda.

Dacă s-au stabilit numai pedepse cu închisoarea operează cumulul juridic, la fel ca în Codul penal în vigoare, cu deosebirea că la pedeapsa cea mai grea se adaugă un spor care nu poate fi mai mare de 1/2 din totalul

celorlalte pedepse stabilite, cu condiția ca pedeapsa astfel rezultată să nu depășească maximumul general al pedepsei închisorii.

Nu în ultimul rând, în materia sancționării concursului, a fost introdusă o dispoziție de excepție care permite ca, în situația comiterii mai multor fapte deosebit de grave, instanța să poată aplica pedeapsa detențiunii pe viață, chiar dacă aceasta nu a fost stabilită pentru niciuna dintre infracțiunile concurente.

- În materia tratamentului sancționator al recidivei, reglementarea a fost simplificată, recurgându-se la cumulusul aritmetic în cazul recidivei postcondamnatorii, respectiv la majorarea legală a limitelor speciale de pedeapsă cu jumătate, în cazul recidivei postexecutorii.

A fost consacrată și în materia recidivei postcondamnatorii, cu titlu de excepție, posibilitatea aplicării detențiunii pe viață, chiar dacă pedepsele stabilite constau în închisoare, atunci când numărul și gravitatea faptelor comise ar justifica acest lucru.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere argumentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**